

at denne Anskuelse var den almindelige, men da den nævnte Landstingsmand replicerede til mig og sagde, at han ved at omsende et Circulaire kunde skaffe en Måske af Underkrifter tilveie til Bevists paa, at der var en høj Grad af Utilfredshed tilstede med Hensyn til den Afgift, som var paalagt Vedkommende, saa svarede jeg netop: Ja, det er meget rigtigt, saaledes forholder det sig, men det ligger deri, at der her som overalt findes en heel Deel, der ikke formaaer, ikke vil og ikke kan vurdere de indirecte Fordele ligeoverfor de directe Udgifter. Jeg sagde altsaa ingenlunde, at man bar disse Udgifter med stor Tilfredshed, jeg sagde det Modsatte.

M. P. Bruun: Dersom jeg har opfattet den 4de Landstingsmand for 8de Kredts (Nørgaard) rigtig, er han ikke nogen Under af, at Communerne deeltage i saadanne store Arbejder som dem, hans Vædringsforslag vedrøre. Jeg kan deri dele Mening med ham, jeg er heller ikke meget stemt for det Princip, der i de senere Aar er blevet gennemført; men deraf synes mig ogsaa maa følge, at den ærede Landstingsmand ikke selv kan være synderlig stemt for sit Vædringsforslag til Nr. 2; thi det, at der er paalagt nogle Communer Noget, som man finder at være mindre billigt og rigtigt, er dog ingen Grund til ogsaa at ville paalægge andre Communer noget Lignende, navnlig i et Tilfælde som dette, hvor der kun er Spørgsmaal om en mindre Sum, der vilde kræve en heel Deel Forarbejder med Hensyn til dens Opkrævning. Da jeg har Ordet, skal jeg tillade mig at yttre mig om de to Vædringsforslag, jeg har stillet. Det vil være bemærket af det ærede Thing, at det ikke har været min Hensigt at nægte Helsingørs Commune den Hjælp, som er den tiltænkt. Jeg har søgt at antyde dette i Maaden, hvorpaa jeg har affattet mine Vædringsforslag, og skal i ethvert Fald reservere mig, at det ingenlunde er min Hensigt, da jeg under Helsingørs Commune al den Bistand, som man vil være villig til at yde den. Min Indvending mod Lovforslagets Bestemmelse, som den foreligger under den 14de og 21de Post, er den, at jeg ikke kan finde det rigtigt, at der i en

Finantslov udtales en Forventning om, hvad der skal ske i de kommende Aar, en Forventning, der jo dog kun er lidet mere end et Duffe; thi det staaer ikke i den nærværende Forsamlings Magt at afgjøre, hvad en kommende Forsamling vil vedtage; dersom Helsingørs Commune ikke kunde berolige sig ved Regeringens Stemning for den og ved de Udtalelser, som have fundet Sted i Folkethinget, og som vistnok ogsaa vilde være blevne tiltraadte her, da, mener jeg, vilde det have været rigtigt, navnlig hvad den 14de Post angaaer, at indbringe et særligt Lovforslag, hvori de forskellige Summers Fordeling i de forskellige Aar var optagen, eller ogsaa, dersom man ikke vilde have Bevillingen under den nærværende Finantslov, saa at stille det hele Beløb af 60,000 Rd. til Ministeriets Disposition. Jeg for min Deel skulde være villig til at gaae ind paa begge Dele, og jeg kan endog saa tilføie, at jeg gjerne skulde have undt Helsingørs Commune den Rente, som derved vilde have været indvundet. Hvad den 21de Post angaaer, da synes det mig der at træde endnu stærkere frem, at der ikke har været Anledning til en saadan Tilføining som den, der er gjort. Det er et usensligt Arbejde, hvortil der for næste Finantsaar bevilges en bestemt Sum. Det vilde dog være urimeligt at forudsætte, at et Arbejde vilde blive paabegyndt nu og standset næste Aar, fordi man ikke anvendte den hele Sum, der er paatænkt til Arbejdet, men kun den Deel, der var beregnet for det paagældende Aar; det er ogsaa Noget, der, saavidt jeg mindes, stedse har været Tilfældet ved større Arbejder, der have medtaget et betydeligt Beløb, fordeelt paa flere Aar, at man har ladet hvert Aar bære sin Deel; men man har ikke i det første Aar opstillet den hele Sum med en lille Anmærkning til, som, jeg maa gjentage det, paa ingen Måde horer hjemme i en Finantslov. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Forslagene til det ærede Thing, med den Gjengælfelse, at jeg ikke paa nogen Måde vil nægte Helsingør det tiltænkte Beløb.

Nørgaard: Hvad angaaer de Bemærkningerne, som bleve gjorte af den ærede sidste Taler, skal jeg blot tillade mig et Par Ord.